

சுவாரஸ்யமான கேள்விகள் INTERESTING QUESTIONS

1. இயேசுவை, தர்கூசைச் சேர்ந்த சவுல் எப்படி தரிசித்தார் ?

கேள்வி :- “எல்லோருக்கும் பின்பு, அகாலப் பிறவிபோன்ற எனக்கும் தரிசனமானார்” - 1கொரிந் 15:8. இயேசு பரலோகத்தில் இருந்திருப்பாரானால், இந்த யுகமுடிவுவரை அங்கேயே தொடர்ந்து இருப்பாரானால், எப்படி தர்கூசைச் சேர்ந்த சவுலால் அவரைப் பார்த்திருக்கமுடியும் ?

பதில் :- யூதாஸூக்கு பதிலாக சவுல் 12வது அப்போஸ்தலராகும் வாய்ப்பைப் பெற கர்த்தர் வடிவமைத்திருந்தார். ஒரு அப்போஸ்தலராக இருக்க வேண்டுமென்றால், அவர் நம் கர்த்தருடைய உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து சாட்சியளிப்பவராக இருக்கவேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. ஆகவே மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரைக் குறித்த உண்மையை நேரடி சாட்சியமாக, தர்கூசைச் சார்ந்த சவுல் செயல்விளக்கம் கொடுக்கும்படி நேர்ந்தது. அவரே தம்மைக் குறித்து கூறும்போது; இயேசு ஒரே சமயத்தில் 500 பேருக்கு மேற்பட்டோர்க்கு தரிசனமாக தம்மைக் காண்பித்ததை விளக்கமாகக் கூறினபிறகு, பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறார்; “எல்லோருக்கும் பின்பு, அகாலப் பிறவிபோன்ற எனக்கும் தரிசனமானார்”.

இயேசுவை தரிசிக்கும்படி சவுலுக்கு சக்தி கொடுத்து, நிகழ்த்தப்பட்ட அற்புதத்தில் அவரது கண்கள் காப்பாற்றப்பட முடியாமற்போனது. இயேசு ஒரு மாம்ச ஜீவியாக இருந்திருப்பாரானால், சவுலின் கண்கள் பாதிக்கப்படாமல் தப்பியிருக்கும். ஆனால் உண்மை என்னவெனில், மறைக்கப்படாத கண்களால் அவர் பார்க்க அனுமதிக்கப்பட்டார்(ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியை மாம்சீகக் கண்களால் காண்பது, இயற்கை விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டதல்ல) என்பதால், கர்த்தரைக் காணக்கூடிய ஏதோ வல்லமை அற்புதமாக பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதே தடயமாகும்.

இயேசு இவ்வலகைவிட்டு கடந்துசென்றபிறகு, இந்த யுகமுடிவுவரை வானங்கள் அவரை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதை எப்படிக்கூறமுடியுமெனில்: அவர் உலகைவிட்டுச்சென்றார், செல்லும்போது அவரது இராஜ்யம் மாபெரும் மகிமையில் ஸ்தாபிக்கப்பட, இந்த யுகமுடிவில் தாம் வரவிருப்பதாக தம் சீஷர்களிடத்தில் கூறினார். ஆனால் அவர் கூறின காலத்துக்கு முன்பாகவே சாட்சியளிக்க மாட்டார் என்று இந்த சொற்றொடரில் நமக்கு எதுவும் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை. நிழலான ஒப்புரவாக்கும் நாளின் பலிகளில் இது விளக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதான ஆசாரியன் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குச் சென்று, காளையின் இரத்தத்தை பலிசெலுத்துவார், பின்பு அவர் மீண்டும் வெளியேவந்து, இரண்டாவது பலியாக வெள்ளாட்டை பலிசெலுத்துவார்,

அதன்பிறகு மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்கு திரும்புவார்.

வலது பாரிசுத்தில் உட்காருதல் - ஒரு உருவகப்படம்(figure)

நம் கர்த்தர் இப்பூமிக்கு வந்திருந்து, மனிதரிடையே வாசம் பண்ணினார். இங்கு அவர் செய்யவேண்டிய பணிகளை நிறைவேற்றி முடித்தார். பின்பு அவர் பரத்துக்கேறி, நமது நிமித்தமாக, தம் புண்ணியத்தை (நிஜமான காளையின் இரத்தம்) பொருந்தப்பண்ணுவதற்காக, தேவ சமூகத்தில் காணப்பட்டார்(நிஜமான மகா பரிசுத்த ஸ்தலம்). இந்தப் பணியை நிறைவேற்றி முடித்தபிறகு, அவரது எதிராளிகளை தம் பாதப்படியாக்கும் வரைக்கும், இராஜ்யம் அவருக்கு கொடுக்கப்படும் நேரம் வரைக்கும் உன்னதமானவரின் வலதுபாரிசுத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்றும் வாசிக்கிறோம். அவர் உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்ற வார்த்தைகளை நேரடி அர்த்தமாக, அரியணைமீது அமர்ந்திருப்பதாகவும், இந்த யுகத்தில் செயலற்றவராக தொடர்ந்து இருந்துவந்ததாகவும் அர்த்தப்படுத்தக்கூடாது. பிதாவின் வலது பாரிசுத்தில் அவர் அமர்ந்திருப்பது, மேன்மை, கண்ணியம் போன்ற நிரந்தரமான ஸ்தானங்கள் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை இக்கருத்து பொருள்படுத்துகிறது.

அவரது இரண்டாம் வருகையின்போது, நம் கர்த்தர், “மனுஷகுமாரன் சர்வ வல்லவருடைய வலதுபாரிசுத்தில் வீற்றிருப்பதையும், வானத்தின் மேகங்கள்மீது வருவதையும் இதுமுதல் காண்பீர்கள்” என்று வேத வாக்கியங்கள் அறிவிக்கின்றன. இந்த சவிசேஷயுகம் முழுவதும் அவர் பூமியைவிட்டுவிட்டு, ஒரு மனிதனாக மனுக்குலத்திற்கு நேரடியாக செய்யும் எல்லாப் பணியையும் விட்டுவிட்டு, இந்த யுகமுடிவுவரைக்கும் இப்பூமிக்குரிய காரியங்களிலிருந்து விலகியிருக்கிறார் என்று நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். ஆனால் சவுலுக்கு தம்மை வெளிப்படுத்தினார், யூதாஸைக் குறித்த வேதவாக்கியங்கள் நிறைவேறும்படி 12வது அப்போஸ்தலராக சவுலை பவுலாக்கி, தகுதிப்படுத்தினார்(சங்109:7,8; அப்1:15-20). சவிசேஷயுகத்தின்போது, உலகில் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமை இயங்குவது, விதிவிலக்கான காரியமாகத் தோன்றுகிறது. தர்கூசைச் சேர்ந்த சவுல், நம் கர்த்தரின் கனநேர தோற்றத்தை மாத்திரமே பெற்றார் என்று நாம் புரிந்துகொள்கிறோம்.

2. துன்பத்தில் உள்ள ஒருவருக்கு ஆலோசனை தருதல்

கேள்வி :- சிந்தையில் கடுந்துன்பத்தை உடைய ஒருவர் ஆலோசனைக்காக நம்மிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கும்நிலையில், பிறர்மேல் அவர் தீயன பேசுகிறார் என்று கருதி, தீயனவற்றை கேட்காமல் நாம் அதைத் தவிர்த்துவிடலாமா ?

பதில் :- சிந்தையில் கடுமீவேதனையை அனுபவிக்கும் ஒருவர், நம்மிடம் ஆலோசனைகேட்டுவரும்போது நாம் ஆலோசனை தர மறுக்கக்கூடாது. மாறாக, உபத்திரவத்திலுள்ள அவருக்கு நாம் ஆலோசனைகள் தரவேண்டும். இப்போது ஒருவேளை இக்காரியம் மற்றவர்கள் மீதான பிரதிபலிப்பாகக் கூட இருக்கலாம். “ஒருவேளை

எனக்கு அந்த நபரின் பெயரையும், அவரைப் பற்றி விவரிக்காத வகையிலும், அந்தப் பிரச்சனையை நீங்கள் சொல்லமுடியும். அப்படி விவரித்தால், அந்த விளக்கத்திலிருந்து அவரை நான் அறிந்துகொள்ளமுடியும்.” என்று இவ்வாறு பாரபட்சமற்ற ஆலோசனையை கூற நம்மால் முடியும். மற்றொரு நபரும் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதை நாம் கண்டோமானால், “நீங்கள் மத்தேயு 18:15ன் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றிவிட்டீர்களா? அந்த நபரிடத்தில் பேசியிருக்கிறீர்களா?” என்று நாம் அவரிடம் வினவலாம்.

அவர், “ஆம்” என்று பதில் கூறினாரானால், நாம் அவரிடத்தில் கேட்கலாம்! “இது எந்த தாக்கத்தையும் உண்டாக்கவில்லையா? அவர் இன்னும் தவறு செய்வதைத் தொடர்கிறாரா? என்ற கேள்விக்கு, தன் எதிர் தரப்பார் தற்போது தவறிழைப்பதில்லை அதேசமயம் மன்னிப்பும் கோரவில்லை என்று கூறுவாரானால், அப்போது நாம் பதிலுரையாக; “எதிர் தரப்பினர் மன்னிப்பு கேட்க நாம் எதிர் பார்க்க வேண்டியதில்லை. எதிர் தரப்பார் காயப்படுத்துவதை நிறுத்தினாலே போதுமானது, நீங்கள் சோதனையின் அழுத்தத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றதற்காக கர்த்தருக்கு நன்றியுள்ளவராயிருங்கள்” என்று கூறலாம். அல்லது அந்த நபர்; நான் வேதவசனங்களின்படியான படியை எடுத்திருக்கிறேன் என்றும், அடுத்தவர் தொடர்ந்து காயப்படுத்தி வருவதாகவும் நம்மிடம் கூறுவாரானால், நாம் அவரிடம் கூறவேண்டியது; நீங்கள் அடுத்தபடியை எடுத்தீர்களா? இரண்டு சாட்சியங்களை உங்களோடு அழைத்துச் சென்றீர்களா? அவர் ஆம் என்று கூறுவாரானால், நாம் கொடுக்கும் ஆலோசனை முடிவை நோக்கி தொடர்ந்து செல்லவேண்டும். இம்மட்டுமாக நீங்கள் சிறப்பாகச் செய்துள்ளீர்கள், அவர் இரண்டு சாட்சியங்களை கூட்டிச் சென்றிருந்ததாகவும், மத்தேயு 18:15இல் வடிவமைக்கப்பட்ட வழிமுறைகளை மிக கவனமாகப் பின்பற்றியிருந்ததாகவும் கூறினாராகில், காயமேற்படுத்தல் நிறுத்தப்- பட்டிருக்குமானால், நாம்; “நல்லது இதன்பிறகு நானும் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்! என்று கூறலாம். அவரை தண்டிக்க உங்களுக்கு அதிகாரமில்லை, தண்டிக்கும் அதிகாரம் தேவனுக்கு மட்டுமே உரியது.

இரண்டு சாட்சியங்களைக் கூட்டிச் சென்று குற்றவாளியாக இருப்பவரிடம் சென்றேன், ஆனால் அவர் எங்களது வார்த்தைகளுக்கு செவிசாய்க்கவில்லை என்று அந்த சகோதரர் கூறுவாரானால், தவறு இன்னும் தொடர்கிறது என்று பொருளாகிறது. இப்பொழுது நாம் அவருக்கு ஆலோசனை தரவேண்டியது யாதெனில், மீண்டும் அந்த இரண்டு சாட்சியங்களிடம் சென்று, விஷயத்தை சபையாரிடத்தில் கொண்டு செல்ல ஆலோசிப்பதுதான். சபையாரிடத்தில் செல்கையில், அந்த இரு சாட்சியங்களில் ஒருவர் மூப்பராக இருக்க முன்னுரிமை தரவேண்டும். அவர்கள் முதலாவது மூப்பர்களிடத்திற்கு செல்லவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் அவர்களிடத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படுத்தமுடியாதவர்களாக மூப்பர்கள் இருப்பாளானால், அவர்கள் மூப்பர்

ஸ்தானத்துக்கு பொருத்தமற்றவர்கள். சபையின் முன்பாக இவ்விஷயத்தைக் கொண்டு செல்கையில், ஒருவர் மூப்பராக இருந்தால் பொருத்தமுடையதாய் இருக்கும். அதுவரைக்கும், இந்த வழக்கு இந்த இரண்டு சாட்சிகளுக்கு வெளியில் விவாதிக்கப்படக்கூடாது.

3. முக மலர்ச்சியுடன் கொடுப்பவனை கர்த்தர் நேசிக்கிறார்

கேள்வி :- “உங்களில் அவனவன் வாரத்தின் முதல்நாள்தோறும் தன் தன் வரவுக்குத் தக்கதாக எதையாகிலும் தன்னிடத்திலே சேர்த்துவைக்கக் கடவன்” – 1கொரிந்16:2. இந்த உத்தரவு கர்த்தருடைய ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் பொருந்துமா?

பதில் :- இந்தக் கொள்கை அனைவருக்கும் பொருந்தும் என்று நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். ஆயினும் இது ஒரு பிரமாணம் அல்ல. சபைக்கு அப்போஸ்தலர் பிரமாணங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. பிரமாணங்களை ஏற்படுத்தும் அதிகாரத்தை அவர் பெற்றிருக்கவில்லை. கர்த்தருடைய ஜனங்கள் எல்லோரும் தங்கள் சொந்த கடமையை தரித்திருந்து, அவர்கள் கர்த்தருக்கு பலிசெலுத்தியிருந்த காரியங்களை உபயோகிக்கவேண்டும் என்று அப்பவல் போதித்தார்.

தேவனுடைய கட்டளைகள் எப்படி மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனில், பலிசெலுத்தும் விஷயமாக அல்ல, மாறாக கீழ்ப்படிதலை காண்பிக்கும் நோக்கில் இருக்கவேண்டும். யூதருடைய பிரமாணத்தின்படி, கர்த்தருடைய ஜனங்களாகிய சபாவ இஸ்ரவேலர் ஒவ்வொருவரும், தசம பாகமாக பத்தில் ஒருபங்கு கொடுக்கும்படி வழிகாட்டப்பட்டனர். ஒரு மாதத்துக்கு ஒருவர் 100 டாலர்கள் சம்பாதிப்பாரானால், அதில் 10ல் ஒருபாகமாக 10 டாலர்களை கொடுத்துவந்தார். அவர் 50 டாலர்கள் ஒரு மாதத்துக்கு சம்பாதிப்பாரானால், பத்தில் ஒரு பாகமாக, 5 டாலர்கள் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் 50 டாலர்கள் அல்லது 100 டாலர்கள் என்பது, ஒவ்வொரு மாதமும் ஒருவர் சம்பாதிக்கின்ற ஒட்டுமொத்த

வருமானத்தை உள்ளடக்கினதாகும்.

இஸ்ரவேலன், ஒருவர் 100 டாலர்கள் சம்பாதிப்பாரானால், அதிலிருந்து தசம பாகமாக 10 டாலரைக் கொடுத்தபிறகு, வீட்டு வாடகைக்கென 40 டாலர்களும், எரிவாயுவுக்கென 10 டாலர்களும், உணவுக்கென 30 டாலர்களும், 10 டாலர்கள் தனக்கும், தன் மனைவிக்கு 10 டாலர்களும் செலவிட கடமைப்பட்டுள்ளார். அவர் சம்பாதிப்பதற்கும் அதிகமாக 10 டாலர்கள் செலவினம் ஏற்படுகிறது, அவர் தன் மனைவிக்கு கொடுக்கும் ஊக்கத்தொகையை 5 டாலர்களாக குறைத்தும், தனக்கென செலவிடும் 5 டாலர்களைக் குறைத்தும் செலவினங்களை சரிக்கட்டவேண்டும்.

ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் பத்தில் ஒரு பாகம் கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுவதில்லை. ஆயினும் பெத்தேல் குடும்பத்தில், சிலர் பத்தில் ஒருபாகம்

கொடுக்கிறார்கள். சமீபத்தில் ஒரு குடும்பத்தார் வருமானத்திலிருந்து 5ல் ஒரு பங்கைக் கொடுத்தனர். இங்கு ஒரு கொள்கை சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது, அர்ப்பணிப்பின் கொள்கை என்று நாம் நினைக்கிறோம். அதன்படி, அப்போஸ்தலரின் ஆலோசனையை நாம் பின்பற்றும்பொழுது, நிஜமாகவே தேவையில் உள்ளவர்கள் சிலருக்கு கொடுக்க, நாம் ஒவ்வொரு வாரமோ அல்லது ஒவ்வொரு மாதமோ குறிப்பிட்ட தொகையை எடுத்துவைக்கவேண்டும். இவ்வாறு நம் பரலோகப்பிதாவுக்கு ஒப்பாக பரிவிரக்கத்தின் ஆவி பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு நாம் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் ஒத்துழைக்கும்படியாக, ஒரு சிறு பங்கைப் பெறமுடியும். நம் சிந்தையில் எந்தளவு இக்கருத்தைப் பெற்றிருக்கிறோமோ, அதன்மூலம் ஒரு விசேஷ ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வோம் என்று நாம் நம்புகிறோம்.

“எவன் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறானோ, அவனுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்படும்” – நீதிமொழி11:25.
